

Les particules

L'essentiel de ce qui suit est constitué par des prépositions auxquelles sont joints quelques adverbes et interjections. Nous avons réuni ici la plupart des particules qui peuvent prendre les suffixes personnels. Les particules mono-syllabiques entraînent souvent des modifications de la vocalisation des affixes du fait de la proximité de l'accent. Exemples : **אוֹתְךָ** au lieu de ***אוֹתְךָ**, **אִתְּנוּ** au lieu de ***אִתְּנוּ**, **שְׁלָכֶם** au lieu de ***שְׁלָכֶם**, **שְׁלָכֶן** au lieu de ***שְׁלָכֶן**, etc.

Il est possible de distinguer deux groupes : celui qui prend les affixes du singulier et celui qui prend ceux du pluriel.

Particules avec affixes du singulier

אֵיָהּ ? (suis-je) **אֵיָהּ**

אֵיָהּ (אֵיָהּ), **אֵיָךְ** (אֵיָךְ), **אֵיָו** (אֵיָו), **אֵיָהּ**, **אֵיָנוּ**, **אֵיָכֶם**, **אֵיָכֶן**, **אֵיָם**, **אֵיָן**
il n'y a pas (je n'ai pas) **אֵיָן**

אֵיָנִי (אֵיָנִי), **אֵיָךְ**, **אֵיָנוּ**² (אֵיָנוּ), **אֵיָנְהוּ** (אֵיָנְהוּ), **אֵיָנֶנּוּ**, **אֵיָנְכֶם**, **אֵיָנְכֶן**, **אֵיָנֶם**, **אֵיָן**
chez **אֵצֶל**

אֵצֶלִי, **אֵצֶלְךָ**, **אֵצֶלּוֹ**, **אֵצֶלְהָ**, **אֵצֶלְנוּ**, **אֵצֶלְכֶם**, **אֵצֶלְכֶן**, **אֵצֶלְם**, **אֵצֶלְן**
complément d'objet direct (את) **אֵת**

אוֹתִי, **אוֹתְךָ**, **אוֹתּוֹ**, **אוֹתְהָ**, **אוֹתְנוּ**, **אוֹתְכֶם**, **אוֹתְכֶן**, **אוֹתְם**, **אוֹתְן**
אוֹתִי³, **אוֹתְךָ**, **אוֹתּוֹ**, **אוֹתְהָ**, **אוֹתְנוּ**, **אוֹתְכֶם**, **אוֹתְכֶן**, **אוֹתְם**, **אוֹתְן**

pour, en faveur de **בְּגִין**

בְּגִינִי, **בְּגִינְךָ**, **בְּגִינּוֹ**, **בְּגִינְהָ**, **בְּגִינְנוּ**, **בְּגִינְכֶם**, **בְּגִינְכֶן**, **בְּגִינֶם**, **בְּגִינְן**
à cause de **בְּגַלְלִי**

בְּגַלְלִי, **בְּגַלְלְךָ**, **בְּגַלְלּוֹ**, **בְּגַלְלְהָ**, **בְּגַלְלְנוּ**, **בְּגַלְלְכֶם**, **בְּגַלְלְכֶן**, **בְּגַלְלֶם**, **בְּגַלְלֶן**
sans **בְּלֹתִי**

בְּלֹתִי, **בְּלֹתְךָ**, **בְּלֹתּוֹ**, **בְּלֹתְהָ**, **בְּלֹתְנוּ**, **בְּלֹתְכֶם**, **בְּלֹתְכֶן**, **בְּלֹתְם**, **בְּלֹתְן**
pour **בְּעִבּוּרִי**

בְּעִבּוּרִי, **בְּעִבּוּרְךָ**, **בְּעִבּוּרּוֹ**, **בְּעִבּוּרְהָ**, **בְּעִבּוּרְנוּ**, **בְּעִבּוּרְכֶם**, **בְּעִבּוּרְכֶן**
בְּעִבּוּרֶם, **בְּעִבּוּרֶן**
pour **בְּעַדִּי**

בְּעַדִּי, **בְּעַדְךָ**, **בְּעַדּוֹ**, **בְּעַדְהָ**, **בְּעַדְנוּ**, **בְּעַדְכֶם**, **בְּעַדְכֶן**, **בְּעַדְם**, **בְּעַדְן**
(moi-) même **בְּעִצְמִי**

בְּעִצְמִי, **בְּעִצְמְךָ**, **בְּעִצְמוֹ**, **בְּעִצְמְהָ**, **בְּעִצְמוֹנוּ**, **בְּעִצְמְכֶם**, **בְּעִצְמְכֶן**

¹ Attention, il n'y a pas de Mapiq dans le Hé. Le Hé est présent dans le **דגש** du Nun.

² Attention, la forme **אֵיָנֶנּוּ** signifie *il n'a pas et nous n'avons pas*. Elle a un **דגש** dans le dernier Nun, tout comme **אֵיָנְהוּ** et **אֵיָנִי**.

³ Signifie *avec moi*. A ne pas confondre avec l'autre flexion de **אֵת**.

בַּעֲצָמָם, בַּעֲצָמָן
 בְּשִׁבִיל *pour*
 בְּשִׁבִילִי, בְּשִׁבִילְךָ, בְּשִׁבִילָהּ, בְּשִׁבִילֹו, בְּשִׁבִילָהּ, בְּשִׁבִילֹו, בְּשִׁבִילְכֶם.
 בְּשִׁבִילְכֶן, בְּשִׁבִילָם, בְּשִׁבִילָן
 בְּתוֹךְ¹ *à l'intérieur*
 בְּתוֹכִי, בְּתוֹכְךָ, בְּתוֹכָהּ, בְּתוֹכוֹ, בְּתוֹכָם, בְּתוֹכְכֶן, בְּתוֹכָם, בְּתוֹכְנֶן - כֵּן
 דִּי *assez (pour moi)*
 דִּיִּי (דִּינִי), דִּיִּךְ (דִּיכָּךְ), דִּיִּו, דִּיִּהּ, דִּינִי, דִּיכֶם, דִּיכֶן, דִּיִּם, דִּינֶן
 הִנֵּה *voici*
 הִנְנִי, הִנְךָ, הִנָּהּ, הִנּוּ (הִנְהוּ), הִנּוּהָ (הִנְהוּ), הִנְנוּ (הִנְנּוּ), הִנְכֶם, הִנְכֶן, הִנְם, הִנְנֶן
 הִרִי ² *(me) voici*
 הִרִינִי, הִרִיחֶךָ, הִרִיחָהּ, הִרִינוּ, הִרִיחֶם, הִרִיחֶן
 זולָת *excepté*
 זולָתִי, זולָתְךָ, זולָתָהּ, זולָתוֹ, זולָתָם, זולָתְכֶן, זולָתָם, זולָתֶן
 יש *il y a (j'ai)*
 ישְנִי, ישְךָ, ישְהָה, ישְנוּ, ישְנֶה, ישְכֶם, ישְכֶן, ישְנֶם, ישְנֶן
 כְּמוֹ *comme*
 כְּמוֹנִי, כְּמוֹךָ, כְּמוֹהָ, כְּמוֹהוּ, כְּמוֹנֶה, כְּמוֹנֶם, כְּמוֹכֶן, כְּמוֹהֶם, כְּמוֹהֶן
 כְּמוֹת *comme*
 כְּמוֹתִי, כְּמוֹתְךָ, כְּמוֹתָהּ, כְּמוֹתוֹ, כְּמוֹתָם, כְּמוֹתְכֶן, כְּמוֹתָם, כְּמוֹתֶן
 כֹּל (כָּל־) *tout (moi, nous tous, elles toutes)*
 כָּלִי, כָּלְךָ, כָּלְהָהּ, כָּלוֹ, כָּלָהּ, כָּלוֹ, כָּלְכֶם, כָּלְכֶן, כָּלָם, כָּלָן
 לְאִט *lentement*
 לְאִטִּי³, לְאִטְךָ, לְאִטָּהּ, לְאִטּוֹ, לְאִטָּהּ, לְאִטְנוּ, לְאִטְכֶם, לְאִטְכֶן, לְאִטְם, לְאִטְנֶן
 לְבַד *(moi) seul*
 לְבַדִּי, לְבַדְךָ, לְבַדּוֹ, לְבַדָּהּ, לְבַדְנוּ, לְבַדְכֶם, לְבַדְכֶן, לְבַדְם, לְבַדְנֶן
 לְמַעַן *pour*
 לְמַעַנִי, לְמַעַנְךָ, לְמַעַנָהּ, לְמַעַנּוֹ, לְמַעַנָהּ, לְמַעַנּוֹ, לְמַעַנְכֶם, לְמַעַנְכֶן, לְמַעַנְם, לְמַעַנְנֶן
 לְעַמְתָּ *en comparaison de*
 לְעַמְתִּי, לְעַמְתְךָ, לְעַמְתָּהּ, לְעַמְתוֹ, לְעַמְתָּהּ, לְעַמְתּוֹ, לְעַמְתְכֶם, לְעַמְתְכֶן, לְעַמְתְם, לְעַמְתֶן
 לְקִרְאָת *à la rencontre de*
 לְקִרְאָתִי, לְקִרְאָתְךָ, לְקִרְאָתָהּ, לְקִרְאָתוֹ, לְקִרְאָתָם, לְקִרְאָתְכֶן, לְקִרְאָתָם, לְקִרְאָתֶן

¹ On a לְתוֹךְ avec le même sens.

² N'existe pas aux secondes personnes. A ces personnes, on utilise le pronom personnel séparé : הִרִי אִתָּהּ, etc.

³ אִטְנִי הוּלָךְ לְאִטִּי, je vais doucement.

	<i>de (moi)</i>	מִן
מִמְנִי, מִמְּךָ, מִמְנוֹ ² , מִמְּנֵהוּ, מִמְנוּ, מִכֶּם, מִכֵּן, מֵהֶם, מֵהֵן		
	<i>en face de</i>	מול
מולִי, מולֶּךָ, מולוֹ, מולֶּהָ, מולֶּנוּ, מולְכֶם, מולְכֵן, מולם, מולֵן		
	<i>contre</i>	נגד
נגְדִי, נגְדֶךָ, נגְדוֹ, נגְדֶהָ, נגְדֶנוּ, נגְדְכֶם, נגְדְכֵן, נגְדֵם, נגְדֵן		
	<i>en face de</i>	נִכַח
נִכַחִי, נִכַחְךָ, נִכַחוֹ, נִכַחְהָ, נִכַחְנוּ, נִכַחְכֶם, נִכַחְכֵן, נִכַחֵם, נִכַחֵן		
	<i>autour</i> ³	סְבִיב
סְבִיבִי, סְבִיבְךָ, סְבִיבוֹ, סְבִיבֶהָ, סְבִיבֶנוּ, סְבִיבְכֶם, סְבִיבְכֵן, סְבִיבֵם, סְבִיבֵן		
	<i>encore</i>	עוֹד
עוֹדְנִי, עוֹדְךָ, עוֹדוֹ, עוֹדֶהָ, עוֹדֶנוּ, עוֹדְכֶם, עוֹדְכֵן, עוֹדֵם, עוֹדֵן		
	<i>à côté de</i>	עַל-יָד
עַל-יָדִי, עַל-יָדְךָ, עַל-יָדוֹ, עַל-יָדֶהָ, עַל-יָדֶנוּ, עַל-יָדְכֶם, עַל-יָדְכֵן, עַל-יָדֵם, עַל-יָדֵן		
	<i>avec</i>	עִם
עִמִּי (עִמְדִי), עִמְךָ, עִמּוֹ, עִמָּהּ, עִמָּנוּ, עִמְכֶם, עִמְכֵן, עִמָּהֶם (עִמָּם), עִמָּהֵן (עִמָּן)		
	<i>à</i>	שֶׁל
שֶׁלִּי, שֶׁלְךָ, שֶׁלוֹ, שֶׁלָּהּ, שֶׁלָּנוּ, שֶׁלְכֶם, שֶׁלְכֵן, שֶׁלָּהֶם, שֶׁלָּהֵן		

Particules avec affixes du pluriel

	<i>après</i>	אַחֲרֵי
אַחֲרֵי, אַחֲרֶיךָ, אַחֲרָיו, אַחֲרֶיהָ, אַחֲרֵינוּ, אַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֵן, אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֵן		
	<i>vers</i>	אֶל
אֵלַי, אֵלֶיךָ, אֵלָיו, אֵלֶיהָ, אֵלֵינוּ, אֵלֵיכֶם, אֵלֵיכֵן, אֵלֵיהֶם, אֵלֵיהֵן		
	<i>heureux qui</i>	אַשְׂרֵי
אַשְׂרֵי, אַשְׂרֶיךָ, אַשְׂרָיו, אַשְׂרֶיהָ, אַשְׂרֵינוּ, אַשְׂרֵיכֶם, אַשְׂרֵיכֵן, אַשְׂרֵיהֶם, אַשְׂרֵיהֵן		
	<i>par</i>	בְּיַדִּי
בְּיַדִּי, בְּיַדְךָ, בְּיַדוֹ, בְּיַדֶּהָ, בְּיַדֶּנוּ, בְּיַדְכֶם, אַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֵן, בְּיַדֵּהֶם, אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֵן		
	<i>excepté</i>	בְּלִעְדֵי
בְּלִעְדֵי, בְּלִעְדֶיךָ, בְּלִעְדוֹ, בְּלִעְדֶּהָ, בְּלִעְדֶּנוּ, בְּלִעְדְכֶם, אַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֵן, בְּלִעְדֵיהֶם, אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֵן		
	<i>devant</i>	בְּפָנָי
בְּפָנָי, בְּפָנֶיךָ, בְּפָנָיו, בְּפָנֶיהָ, בְּפָנֵינוּ, בְּפָנֵיכֶם, אַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֵן, בְּפָנֵיהֶם, אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֵן		
	<i>derrière</i>	לְאַחֲרָי
לְאַחֲרָי, לְאַחֲרֶיךָ, לְאַחֲרָיו, לְאַחֲרֶיהָ, לְאַחֲרֵינוּ, לְאַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֵן, לְאַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֵן		

¹ Attention, il n'y a pas de Mapiq dans le Hé. Le Hé est présent dans וְגַשׁ du Nun.

² Attention, forme identique à la première personne du pluriel.

³ Dans la Bible les affixes sont pluriels : סְבִיבֵי, סְבִיבֶיךָ. On peut avoir aussi מִסְבִּיבֵי, etc., avec le même sens.

⁴ Attention, il n'y a pas de Mapiq dans le Hé. Le Hé est présent dans וְגַשׁ du Nun.

⁵ Attention, forme identique à la première personne du pluriel.

	<i>devant</i>
לְפָנַי, לְפָנֶיךָ, לְפָנָיו, לְפָנֶיהָ, לְפָנֵינוּ, לְפָנֵיכֶם, כֵּן, לְפָנֵיהֶם, הֵן	
	<i>derrière</i>
מֵאַחֲרַי, מֵאַחֲרֶיךָ, מֵאַחֲרָיו, מֵאַחֲרֶיהָ, מֵאַחֲרֵינוּ, מֵאַחֲרֵיכֶם, כֵּן, מֵאַחֲרֵיהֶם, הֵן	
	<i>à cause de</i>
מִפְּנֵי, מִפְּנֵיךָ, מִפְּנָיו, מִפְּנֵיהָ, מִפְּנֵינוּ, מִפְּנֵיכֶם, כֵּן, מִפְּנֵיהֶם, הֵן	
	<i>autour</i>
סְבִיבוֹתַי, סְבִיבוֹתֶיךָ, סְבִיבוֹתָיו, סְבִיבוֹתֶיהָ, סְבִיבוֹתֵינוּ, סְבִיבוֹתֵיכֶם, כֵּן, סְבִיבוֹתֵיהֶם, הֵן	
	<i>jusqu'à</i>
עָדַי, עָדֶיךָ, עָדָיו, עָדֶיהָ, עָדֵינוּ, עָדֵיכֶם, כֵּן, עָדֵיהֶם, הֵן	
	<i>sur</i>
עָלַי, עָלֶיךָ, עָלָיו, עָלֶיהָ, עָלֵינוּ, עָלֵיכֶם, כֵּן, עָלֵיהֶם, הֵן	
	<i>au sujet de</i>
עַל־אֲדוֹתַי, אֲדוֹתֶיךָ, אֲדוֹתָיו, אֲדוֹתֶיהָ, אֲדוֹתֵינוּ, אֲדוֹתֵיכֶם, כֵּן, אֲדוֹתֵיהֶם, הֵן	
	<i>par</i>
עַל־יָדַי, יָדֶיךָ, יָדָיו, יָדֶיהָ, יָדֵינוּ, יָדֵיכֶם, כֵּן, יָדֵיהֶם, הֵן	
	<i>sous</i>
תַּחְתִּי, תַּחְתֶּיךָ, תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ, תַּחְתֵּינוּ, תַּחְתֵּיכֶם, כֵּן, תַּחְתֵּיהֶם, הֵן	

Pour finir, nous avons le cas particulier de *בֵּין*, *entre*, qui prend les affixes du singulier aux trois personnes du singulier et les affixes du pluriel à celles du pluriel.

בֵּינִי, בֵּינֶךָ, בֵּינוֹ, בֵּינָה
בֵּינֵינוּ, בֵּינֵיכֶם, בֵּינֵיכֶן, בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיהֵן

Voir BL (81), GKC (102-103), L (1189 à 1232), J (103).

Pour les arabisants

Les deux langues sont assez comparables et ont une flexion des particules, l'hébreu n'ayant ni désinences casuelles, ni forme de duel. Il nous semble intéressant de comparer la flexion de deux particules.

מֵהֵן	מֵהֶם	מֵכֵן	מֵכֶם	מֵמֵנָה	מֵמֵנוּ	מֵמֵךְ	מֵמֵךְ	מֵמֵנִי
مِنْهُنَّ	مِنْهُمْ	مِنْكُمْ	مِنْكُمْ	مِنْهَا	مِنْهَا	مِنْكَ	مِنْكَ	مِنْيَ
אֵלֵיהֶן	אֵלֵיהֶם	אֵלֵיכֶן	אֵלֵיכֶם	אֵלֵינוּ	אֵלֵינוּ	אֵלֶיךָ	אֵלֶיךָ	אֵלָי
إِلَيْهِنَّ	إِلَيْهِمْ	إِلَيْكُمْ	إِلَيْكُمْ	إِلَيْنَا	إِلَيْنَا	إِلَيْكَ	إِلَيْكَ	إِلَيَّ

Nous renvoyons aux grammaires pour les parties du discours que

nous n'avons pas traitées ici : interjections, pronoms séparés, etc.

Voir BL (80 à 83), GKC (99 à 105), L (1143 à 1272), J (102 à 105, 132-133).

Pour les arabisants

Il nous semble important de comparer pour finir les pronoms personnels séparés dans les deux langues.

אֲנִי / אַנְכִי

אֲנִי אַתָּה

הֵנָּה הֵנָּא

אֲנָא

أَنْتَ أَنْتَ

هِيَ هُوَ

אֲנִי / אַתְּכֶם

אֲתֶם אַתֶּן

הֵם הֵא

נַחְנוּ

أَنْتُمْ أَنْتُمْ

هُمْ هُنَّ

L'hébreu n'a pas de pronom personnel pour le duel.